

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

DOMINI

PRAKTISK VECKOTIDNING FÖR QVINNAN OCH HEMMET.

N:r 5. Fredagen den 1 februari 1889. 2:dra årg.

<p>Byrå: Klarabergsgatan 54, en tr.</p> <p>Annonspris: 25 öre pr petrad (= 10 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen lösnummerförsäljning.</p>	<p>Redaktör och utgifvare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11 och 4—5. Allm. Telef. 6147.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Infaller helgdag på fredagen, ut- gifves tidningen näst föreg. eller nästfölj. söckendag.</p>	<p>Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i boklädorna samt å tidningskontoren.</p>
--	--	--	---	---

Hoppet sviker. — Låt det svika,
du har dock ej bättre vän!
Ve dig, om det skulle vika
bort ifrån förgängelsen!

Solen sjunker. — Låt den sjunka!
Se, den stiger upp igen,
land och haf i purpur prunka, —
klagar du på hoppet än? —

Frans Hedberg.

Varen sparsamma i det lilla.

Ett upprop till våra husmödrar
af
Hanna Kamke.

II.

Bör en samvetsgrann husmoder hålla till och med sina matvaror undanlåsta för sitt tjenstefolk? För min del svarar jag härtill ett obetingadt ja.

Jag känner den invändning, man häremot skall göra, och som jag redan otaliga gånger fått höra: »du vill väl inte, att tjenstefolket skall svälta — och för öfrigt gör du dem till tjuvar genom att låsa undan för dem.» Emellertid vill jag i det följande söka visa, att hvarken det ena eller det andra behöfver förekomma, om husmodern med förstånd sköter sina nycklar.

Hvad tjenstefolkets kost angår, så kan det aldrig blifva tal om svält, så snart man tillser, att det ständigt finnes tillgång på bröd, smör och potatis i köket, och att tjenarne för öfrigt erhålla sina ordentliga, regelbundna mål. Det kan ju hända, att det finnes tiensteflickor, som tycka illa vara, om de ej när som helst kunna komma åt steken, som är kvar, eller åt kotletterna, som frun tagit undan till frukost, sedan vid middagen både husbondfolk och tjenare fått sin tillbörliga del, men det finnes dock tjenarinnor, som låta sig nöja och anse det rättvist, att en matmor också tar hand om maten. Stekar borde alltid skäras inne och ej alls komma ut i köket igen, utan tjenarne genast från bordet få ut sina ordentliga portioner kött, medan detta ännu är varmt.

Husmodern bör dagligen sjelf gifva fram af förråden, men också kontrollera, att allt användes som sig bör, hvarvid hon snart lär sig hur mycket, som bör tagas för hvarje gång. Detta har ej blott den fördelen, att intet ödande med matvaror kan ega rum, utan äfven den, att matmodern behåller öfverblicken öfver hushållet och sjelf varnar, när ett förråd håller på att taga slut, och i rätt tid kan köpa nytt, så att hon ej är utsatt för den förtreten att på söndag morgon höra, att kaffet eller kakan är slut, eller att potatismjölet ej räcker till att reda soppan o. s. v. Härtill skulle jag ännu kunna foga fördelen af att slippa hysa den kanske ofta orättvisa misstanken, att tjenaren slarfvat eller gifvit bort den i ens eget tycke för hastigt åtgångna varan.

Till denna slags sparsamhet hör vidare att husmodern efter målen sjelf tager vara på kvarlevorna. Äfven om dessa skulle vara obetydliga, så kunna de dock användas med till qvällsvard eller frukost eller ock gifvas bort till någon hjälpbehöfvande.

Tjenstefolket bör strängt tillhållas att ej bortkasta mat, och går husmodern, som sig bör, dagligen i skafferiet och köket, så kan det ej hända, att lefnadsmedel få omkomma.

Att på detta sätt månget öre inbesparas, som under årens lopp växa till kronor, är ju tydligt, men att denna sparsamhet med förråden ej blott är nyttig för en sjelf, utan äfven en pligt emot tjenarne, det torde kanske ej vara så klart för alla. Jag skall i det följande söka bevisa just detta och då samtidigt vederlägga den redan ofvan nämnda invändningen att förrådsundanlåsande gör tjenarne tjuvaktiga.

Får tjenaren ogeneradt gå öfver allt, så ligger det i sakens natur, så framt hon ej är ovanligt ärlig, att hon ej tar det så noga,

om det går litet mer eller mindre åt, och om hon har det ringaste, om ock outvecklade anlag för oärlighet, så skall hon ovilkorligen föras i frestelse att tillägna sig något af det öfverflöd, hon dagligen har för sina ögon. Är det ej ganska naturligt, att hon då och då skaffar sig en godbit för sin gom, när hon utan svårighet kan nå den samma, eller, när sig göra låter, begagnar husbondfolkets kläder, då hennes egna ej räcka till? »Tillfället gör tjuften», är ett gammalt ordspråk och äfven här på sin plats, ty ofta kommer meniskan först på tanken att stjäla, när i hennes väg bringas föremål, som hon med lätthet kan tillägna sig. Det är en löjlighet att låsta skåp och byråar skulle göra tjuvar, ty då skulle snart nog litet hvar bli tjuvaktig, när man tänker på alla dessa stängda vaxelkontor, kassaskåp, butiker, etc., som man allt emellanåt råkar på. Sådana invändningar äro svepskäl för beqväma fruar, som äro rädda att göra sig omak och för öfrigt ej ha begrepp om pengars värde och den möda det kostar att förvärfva dem.

Från ännu en synpunkt betraktad är det matmoderns pligt att sjelf hafva allt om hand och äfven här för tjenarens bästas skull.

Det är nämligen mycket vanligt, att tjenarne ej alls förstå pengarnas värde och tycka, att det ej är så noga, om man ger ut fem eller tio öre mer än nödvändigt, och att de ännu mindre förstå att hushålla förståndigt och sparsamt. Man kan ej lägga dem detta till last, ty hvar skulle de lärt det samma: deras mödrar äro i de flesta fall likadana. Skulle det då ej vara den bildade kvinnans pligt att föregå med godt exempel på ordning och sparsamhet, borde hon ej räkna sig till en ära att i sin mon bidraga med till det allmänna bästa? Eller tror hon kanske, att det hela är en bagtell? Hon borde dock besinna,

att dessa stackars tjänsteflickor ofta få sina egna hem, och att de der fortplanta de goda eller onda idéer, de fått under sin tjänstetid.

Hur mången ordentlig, duglig arbetare har ej blifvit en försupen odugling, för att hans hustru, som tjänat i »bättre hus», ej förstod att hushålla hvarken med tid eller pengar. Det tyckes mig, som skulle våra fruar i detta fall ha ett drygt ansvar på sina skuldror, och detta desto större ju rikare de äro, då ju i ett rikt hus frestelsen till slöseri och öfverdåd är större, och det behöfves stort förstånd och själfbeherskning till att med rika medel inrätta sitt hushåll så, att det, om ock taget i stor skala, dock ej länder någon till förargelse eller frestelse. —

En vigtig punkt vid hushållets förande är slutligen en noggrann bokföring. Köpmän, som försumma att föra sina böcker ordentligt bringas under åtal, men hvarför skulle det då ej också vara en pligt för hvarje privatman att föra bok? Husmodern bör dagligen skriva upp hvarje äfven den minsta utgift och vid månadens slut skriva upp summan på de olika posterna i en särskild bok, så att hon vid årets slut kan öfverse, hur mycket hon förbrukat för hushåll, kläder, ved, extravgifter etc., och om ej en inskränkning på ett eller annat område bör ske. Utom dessa hushållsböcker bör hon hafva en särskild förteckning på sitt linneförråd, silfver, porslin, sina kokkärl, kläder, smycken m. m. och emellanåt räkna efter samt skriva upp, hvad som gått bort eller kommit till.

Det är klokt att åtminstone en gång i månaden syna hela sitt område, så att man själf öfvertygar sig om, att allt är som sig bör, och att det bristfälliga i rätt tid bringas till lagning. Det bör ej finnas en vrå i hemmet, som ej husmoderns öga öfvervakar och ej en halfimme på dagen, som hon ej vet hvartill den användes.

Innan jag slutar denna uppsats, vill jag ännu en gång rätt innerligt bedja Sveriges husmödrar att lägga mina ord på hjertat, att ej blott flygtigt läsa dem, utan ock tillägna sig dem, så att de lefva derefter. Det tyckes till en del vara småsaker, jag här ordar om, men besinnen, att små orsaker ofta hafva stora verkningar, och att det ej blott är Ert eget väl, I befodren, när I sparen och arbeten utan indirekt äfven det svenska folkets i dess helhet. Om den svenska qvinnan bryter med inrotade vanor och fördomar, skall ej detta återverka äfven på den svenske mannen, och en ny, bättre tid kanske randas? Frigören Er husmödrar, rycken upp Er, försöken blott ett halft år att själfva vara förstytret i eget hem, att hushålla med ordning och sparsamhet, och I skolen säkerligen derefter ej åt legda händer öfverlemna det rike, I vid altaret fått Er anförtrodt.

Hur skall jag tyda .. ?

*Hur skall jag tyda, älskling,
att midt i glädjens dag,
när lifvet stod lockande ljust och
vänt
med öppna anletsdrag,
när dina röda läppar
intill min varma kind
förtäljde ljufva älskogsord
i smeksam sommarvind —*

*hur skall jag tyda den klara tår,
som plötsligt föll från ditt ögonhår,
den klara, brännande tåren,
hvars mening jag ej förstår?*

*Hur skall jag tyda, älskling,
att midt i sorgens stund,
när tryckande lifvets smärta låg
på unga hjertans grund,
när dina blåa ögon
fördunklades af gråt
och mina tunga tankars tropp
ledsagade dina åt —
hur skall jag tyda, att plötsligt
drog
en blixtnabbt öfver ditt anlet
dog,
drog blixtnabbt öfver ditt anlet
och mig med häpnad slog?»*

*»Så skall du tyda, älskling,
att midt i glädjens dag
en räddsint aning hjertat grep
om väntande smärteslag.
Hur må vår unga kärlek,
som är så svag och skär,
uthärda vreda stormens våld,
när mörka natten är när?»*

*Men när ditt hufvud böjde sig
i sorg — hur gladdes jag innerlig,
att åter vår starka kärlek
till strid skall resa dig!»*

Johan Nordling.

Hemmet eller skolan?

Ingenting kan ligga samvetsgranna föräldrar mera om hjertat än omsorgen för deras barns andliga och kroppsliga väl, och i sammanhang härmed står i främsta rummet frågan om barnens undervisning. Undervisningen skall på ett värdigt sätt förbereda barnen till lifvet, väcka och utbilda deras anlag och naturgåfvor.

Vi fråga nu, på hvilket sätt detta bäst och lättast kan uppnås: genom enskild undervisning i hemmet eller genom skolgång? För mycket ostyrga och sjukliga barn samt för barn, som hafva mycket svårt att fatta, kan undervisning i hemmet vara af nytta, men för friska, lifliga och andligt utvecklade barn är undervisning i skolan af nedanstående skal att obetingadt föredraga.

Sammanvaron med jemnåriga och enstaka begåfvade lärjungars lysande exempel uppväcka hos barnet önskan att icke blifva efter och håller det till flit. Det försöker att om möjligt hinna före de andra eller åtminstone hålla jemna steg med dem. Hvarje examen motses med längtan och bäfvan, och uppflyttningen i högre klass helsas med jubel. Endast mycket lata och liknöjda barn blifva oberörda af den gemensamma undervisningens välsignelser. Skolundervisningen är ju också mera lefvande och mera egnad att rycka barnet med; det blir mera jemt sysselsatt, måste alltid uppmärksamt

följa med och vara färdigt att besvara de frågor, som framställas. För att göra undervisningen lättfattligare måste läraren stundom återkomma till redan förut afhandlade ämnen, och dessa upprepannde bidraga att bättre inpräglade i barnets minne saker, som det redan förut hört och lärt.

Likaså hafva beröm och tillrättavisningar en kraftigare verkan, då de gifvas af läraren i de öfriga elevernas närvaro, ty barn i allmänhet hafva vanligen en starkt utpräglad hederskänsla och känna sig därför stolta, då de berömmas inför sina kamrater, och söka att göra sig förtjenta deraf; likaså känna de större blygsel, då de tillrättavisas för någon förseelse inför hela klassen, och bemöda sig därför ifrigare att icke gifva anledning dertill.

I skolan hållas barnen med mera stränghet till ordning, renlighet och uppfyllandet af sina åligganden. Skolan är försalen till det verkliga lifvet, och der inplantas hos barnen de egenskaper och lärdomar, som äro nödvändiga för att de skola blifva arbetsdugliga och nyttiga medlemmar af samhället, som modigt och utan tvekan vandra lifvets stig framåt. Skolan skall äfven i främsta rummet lära barnen gudsfruktan, lydnad, ödmjukhet och anständighet. På samma sätt som barnen i skolan hafva tålmod och fördragsamhet med sina svagare kamrater, komma de sedermera i lifvet att modigt stödja dem, som behöfva deras hjälp.

Sälunda är och förblifver skolan den jordmån, i hvilken våra kära små plantor, barnen bäst frodas och utvecklas.

Corinne.

Om sqvaller.

Några reflexioner af Elna Tenow.

De flesta af mina läsare torde ha sig bekant, att ett skådespel med namnet *Galeotto* under hösten och vintern med mycken framgång uppförts i hufvudstaden. Detta styckes grundidé är *sqvallrets makt*, och dess titel »*Galeotto*» har öfverallt, der det uppförts, blifvit ett bevingadt ord, liktydigt med detta tusenhöfdade vidunder, som man kallar »alla menniskor» — »hela världen»; det är icke den eller den, icke du eller jag, utan hela världen, som säger ett ord, som växlar en blick, som rycker på axeln, som ler ett litet fint, men betydelsefullt leende — icke af elakhet eller onda afsigter, nej helt likgiltigt, i förbigående; men dessa tillfälligt uttalade ord, dessa axelryckningar, dessa fina leenden och mycket sagande blickar — de hopa sig och kunna en gång blifva till jättestora gräsligheter, som besudla heder och ära, förstöra den ljusaste lycka. Hvar och en för sig är oskyldig, men alla tillsammans äro skurkar.

»*Galeotto*» har i Spanien, Tyskland och nu här hemma tillvunnit sig burskap såsom ett bevingadt ord.

Två vänner sitta hviskande i en vrå:

— »Kan du tänka dig, Amelie . . . så oerhördt . . . alla menniskor tala derom . . .»

»*Galeotto!*», hviskar en röst vid deras sida, och de blekna . . . berätterskan tystnar.

En ung man besöker ofta en god vän — vännens hustru är ung, behaglig, intressant . . . de trifvas i hvarandras sällskap.

»*Galeotto!*», säger den unge mannens brutale vän och slår honom på axeln.

Och han drar sig tillbaka, sårad, skygg. I hvarje glädtigt lag, der skämt, satir eller nyfikenhet valt grannens och nästans intima

angelägenheter till mål för sin lek, skall ordet *Galeotto* bringa tystnad och förstämning, åtminstone för en stund.

Jag har blifvit satt i tillfälle att meddela *Iduns* läsarinna den dikt, som förekommer i skådespelets förspel, och från hvilken det lånat sitt namn.

Det var om våren, då solen ler
Mot gräs och blommor på fälten;
De läsa sagan om Lancelot,
Den väldige Arthurs-hjeltens.

Med lugn han döden i ögat sett.
Hans bragder ingen kan räkna.
Men, när han inför Ginevra står,
Kan han blott rodna och blekna.

I kämpalek är han segersäll,
I kärlek faller han modet!
Ty när han inför sin drottning står
Och elden bränner i blodet,

Den tappre sänker sin stolta blick,
Han bäfvar inför en qvinna!
Han darrar för hennes tjuningsmakt,
Ej ord hans hjerta kan finna.

Då kom till den blyge Lancelot
En glad och tjenstvillig sälle,
Det var Galeotto, kungen sjelf,
Och talade i hans ställe.

En väldig medlare så han blef,
Han förde de begge tillsammans,
Och ur den gnista, som redan fans,
Nu blossade kärleksflamman.*

Men när Galeotto fyllt sitt värf,
Han log i sitt lätta sinne
Och smög sig ifrån dem sakta bort
Och glömde flamman derinne.

Ja, det är sagan om Lancelot,
Den väldige Arthurs-hjeltens.
De läsa den båda, när vårsol föll
Mot blommor och gräs på fälten.

De andas tungt och se så skyggt
Den blossande kärleksflamman;
Den blef — en Galeotto för dem,
Den bok, de läste tillsammans.

Och deras blickar sökte hvarann —
Och hjertats strängar vibrera —
Och deras läppar funno hvarann —
Nu läsa de icke mera.

*Galeotto är kopplaren, som hetsar tillhoppa de oskyldiga, drager tillsammans bränslat, lägger den tändande gnistan derpå — och sedan smyger sig leende bort. Galeotto är anstiftaren, hvars brott de andra med sitt lif och sin lycka få umgälla. Han är den skyldige i nästan alla det menliga-lifvets tragedier. — — — »Och frågar Ni, hvem har anstiftat det onda, så betrakta Er blott i spegeln — och den skyldige skall grina emot Er i glaset; och se Er omkring! Der står han! Och der! — Och öfverallt! . . . Ja, Ni alla, I ären förbannade ränksmidare, själaförderfvare och kopplare . . .»

* Den svenska öfversättningen synes mig hafva betydligt försvagat den tyska bearbetningens framhävande af det brottsliga i Lancelots och Ginevras förhållande; och för min del skulle jag hålla före, att det bäst öfverensstämte med dramats grundidé och sanning, om hela denna dikt, som, ehuru vacker i och för sig, har föga annat än namnet gemensamt dermed, varit borta. Ty den »gnista, som redan fans», hvarom dikten talar, är det just som Galeotto skapar.

(Forts.)

Hvem är den gamla damen?

En berättelse ifrån Rom.

Skildrad efter verkligheten af *Hilda Hintze*.

Belönad med första pris vid Iduns fjerde pristäflan.

(Eftertryck förbjudes.)

V i följdes alltid åt till de omtyckta söndagsföreläsningarne, signora B., romarinan, och jag, främlingen från den höga Norden.

Vi anlände vanligtvis i så god tid, att det före professors ankomst blef tillfälle för oss att utbyta helsningar och vänskapliga meddelanden med de närmast sittande grannarne.

I fjor på våren, då en ryktbar skald från Bologna gästade hufvudstaden enkom för att hålla vintersäsongens sista föreläsning, inträdde i salen samtidigt med oss en liten, mumielik varelse, som tog plats vid signora B:s sida och inledde med henne ett lifligt samtal om föreläsaren, hvilken hon sade sig känna.

Jag hörde på med intresse, under det att jag mönstrade den obekantas yttre.

Hon var så besynnerligt hoptorkad och skulle ovilkorligen ha förefallit mig hexlik, derest ej ett par stora, bruna ögon genom sitt hjertegoda och intelligent uttryck liksom hade förklarar de annars så fula och oregelbundna dragen.

»Hvem i all världen är den gamla, märkvärdiga damen?» frågade jag ovilkorligen signora B., sedan vi lemnat föreläsningssalen, efter det att vår granne, omringad af en hel skara herrar och damer, hade gått att tala med dagens ifrigt applåderade hjälte, vältalaren från Bologna.

»Det var baronessan Z.» svarade signora B., »den qvinnliga, polska ex-professorn.»

»Åh nej, är det verkligen en polska?» utropade jag. »Polens qvinnor äro ju berömda för sin utomordentliga skönhet, och denna lilla, hopskrymta dam är ju förfärligt full! Jag har nästan aldrig sett något liknande! Men hvarför i all världen kallade ni henne för ex-professorn?»

»Jag har lust att berätta er hennes rörande historia, som utvisar, dels huru litet man bör fästa sig vid en människas yttre,» svarade signora B., »dels att det äfven i vårt pessimistiska tidevarf ännu fins många både ädla och storslagna karakterer, bara man gör sig mödan att forska efter dem.»

* * *

»Baronessan Z. är född i början af detta århundrade i det gamla, ståtliga slott, som tillhörde hennes fader, en af Polens mäktigaste egendomsherrar.

Grefven, hennes fader, hade först vid mogen ålder gift sig med en skön och älskvärd ung qvinnas af hög börd, men med få egodelar.

De hade bosatt sig på den ståtliga borgen, fjerran från hufvudstadens politiska fejder, hvilka tycktes den klart seende mannen olycksbådande för fosterlandet.

De voro hvarandra af hjertat tillgifna och lefde nöjda och lyckliga med de två små älsklingar, försynen hade skänkt dem.

Sonen, arfvingen till fädrens stolta och fläckfria namn, var en mörkögd, käck liten pojke, som var ömt fästad vid sin några år yngre syster.

I slottet herskade under många år en innerlig glädje och förnöjsamhet, till dess olyckan,

likt en stormvind, sköflade alla de ljuvva framtidsdrömmarne.

En elakartad difteri utbröt i byn, den dödsbringande smittan fann väg äfven till borgen, och hvarken läkarens skicklighet eller den förtviflade moderns ömma vård kunde rädda sonen.

Grefven var otröstlig, och endast ett, om möjligt ännu hårdare, slag förmådde väcka honom upp ur den förtviflans tungsintethet, hvori han var försjunken.

Den unga grefvinnan hade ådragit sig smitta vid sonens sjukläger. Hennes starka och härdiga natur stred länge en förtviflad kamp med den hemska sjukdomen, som dock slutligen besegrade motståndet, och snart bäddades hon ner vid den föregångne älsklingens sida.

Med sin lilla flicka på armen stod den ensamme mannen vid hustruns likbår.

En outsäglig sorgsenhet grep honom då vid tanken på den moderlösa, som nu ej hade någon annan att hålla sig till än honom, den förut så starke och energiske mannen, nu så hopplös och lefnadstrött.

Vid den dödes graf lofvade han sig sjelf att bli både mor och far för den lilla efterlemnade, hviken ju var det enda, som numera band honom vid jorden.

Samvetsgrannt höll han ända till sin lefnads slut detta högtidliga löfte. Han lefde endast för dottern, var hennes lekkamrat i hennes späda ålder och senare hennes bästa vän och ledare.

Det kan synas underligt, att han ej klemade bort detta enda barn, denna hans ögonsten; men nej, hans kärlek var af det rätta slaget och förlorade aldrig ur sigte älsklingens sanna väl och fördel.

Tanja, så hette den unga flickan, växte upp och utvecklade sig, ej till en bländande skönhet, men till en frisk, glad, ädelt tänkande och varmhjärtad qvinna.

I olikhet med fadern och modern hade Tanja oregelbundna drag; det oakadt besatt hon en stor tjuningskraft, tack vare de själfulla, bruna ögonen, de rosiga kinderna och den smidiga figuren, den elastiska gången och hållningen.

Det var lyckliga år, som den vuxna, unga flickan tillbragte med sin fader, vid hvilken hon var knuten med en nästan tillbedjande kärlek, som så fullkomligt tog hennes hjerta i anspråk, att hon länge förblef känslolös för de unga männens hyllning.

Far och dotter läste och studerade flitigt till samman samt gjorde långa turer till häst och till fots genom det naturskönt belägna godsets härliga omgifningar.

En stor del af deras tid egnades åt en omfattande välgörenhet. Tanja var van sedan barndomen att följa fadern till fattigdomens kojor och olyckans hemvist, och mängen djupt sörjande hade hemtat den största trösten ur hennes medlidsamma ord och blickar.

Om vintrarne företogo far och dotter merendels resor till utlandet; än besågos Roms konstskatter, än ställes färden till verldsstäderna Paris och London eller till det soliga Spanien, och åter en annan gång besöktes Kristi graf och Palestina.

På en af dessa resor uppvaknade i Tanjas hjerta en stark och varaktig känsla för en ung, polsk officer, hvars bekantskap de gjorde i det sköna Neapel, och hvars varma fosterlandskärlek fann ett återljud i den unga qvinnans för allt stort så emottagliga själ.

Den gamle grefven varseblef med glädje dotterns växande böjelse, ty han önskade ingenting högre än att före sin död se sitt barn under en ädel mans beskydd.

Innehållsförteckning:

Varen sparsamma i det lilla, ett upprop till våra husmödrar af *Hanna Kamke* (II). Hur skall jag tyda . . . ?; poem af *Johan Nordling*. Hemmet eller skolan?; af *Corinne*. Om squaller; några reflexioner af *Elina Tenou*. Hvem är den gamla damen?; berättelse ifrån Rom, skildrad efter verkligheten af *Hilda Hintze*. (Belönad med första pris vid Iduns fjerde pristäflan.) Teater och musik. En god stek är bordets krona; af *La cuisinière*. Våra barn. Bostaden. Hushållet. Toaletten. Drycker. Huskurer. Hvarjehanda. Läkaretid. Frågor. Svar. Breflåda.

Annonsér.

Annonspris: 25 öre pr petitrad (= 10 stafvelser). Ingen annons införes under 1 kr.

PLATSSÖKANDE.

En ung flicka önskar mot fritt vivre plats i familj för att gå frun till handa med inom hus förekommande göromål. Upplysningar lemnas af prosten Thelander, Bårslöf, Raus, samt Fredrika-Bremer-förbundets byrå, Stockholm. (G. 427) [66]

En ung, bättre flicka önskar till våren eller sedermera plats som barnsköterska i någon finare familj i Stockholm. Svar märkt »Barnkär 23» afvaktas med snaraste å Iduns byrå. [64]

En ung, bättre flicka, som genomgått en kurs i Nya hushållsskolan i Stockholm och dess utom praktiserat i större hushåll, önskar plats till våren i ett bättre hem att vara frun behjelpelig med inom hus förefallande göromål. Svar till »H. E.», Iduns byrå. [65]

En ung flicka, som genomgått fem klasser i elementarskola och tagit småskolelärlarinne-examen, söker plats att undervisa minderåriga barn samt äfven deltaga i husliga göromål om så önskas. Svar sändes godhetsfullt till »A. T.», Iduns byrå, Stockholm. [67]

Obs!

En anspråkslös, huslig, sömkunnig flicka, äfven villig hafva tillsyn öfver och undervisa mindre barn i musik o. vanl. skolämnen, önskar plats, helst å landet, nu eller i vår. Adress »Ina», Sundsvall, poste restante. [59]

Lärlarinna,

lektris eller sällskap.

En lärlarinna — 22 år — önskar med första plats att undervisa i vanliga skolämnen (icke främmande språk) samt musik. Den sökande, hvilken eger vana både som lärlarinna och lektris, har god helsa och gladlygne samt har utgått från ett mycket godt hem. Anspråken äro ej stora. De bästa rekommendationer kunna företes. Närmare upplysningar kunna erhållas genom Iduns Redaktion, dit svar, märkta »H. H.», ock torde ställas. [33]

Ett bildadt fruntimmer önskar komma antingen som värdinna i en enklings hem, der barn finnas, emedan hon eger vana vid barns ledning samt är kunnig i engelska och franska språken, hvilket senare äfven kan begagnas som samtalspråk, eller ock som sällskap och lektris hos ett fruntimmer. Närmare upplysningar hafva fruarne Kempe, Sturegatan 24, och Engelhardt, Storgatan 9, godhetsfullt lofvat lemna. Svar torde lemnas å Iduns byrå till »Pligt-trogen». [62]

DIVERSE.

Doktor A. Afzelius

är under februari och mars månader bortrest till utlandet.

Doktor Carl Flensburg

14 Lilla Vattugatan 14. Hvardagar 1/23—1/24. Helgdagar 10—11. Behandlar företrädesvis *Barnsjukdomar*. [34]

Att förestå en enkemans hushåll i Göteborg sökes en dertill kompetent och van person, som med noggrannhet, omsorg och skicklighet kan åtaga sig att sköta ett sådant. Svar med porträtt och rekommendationer torde sändas till »Skicklig», p. r., Göteborg. [63]

Moderlig vård.

Hos ett fruntimmer, som haft privat skola, kunna tvänne små flickor blifva inackorderade; skolorvisning och pianolektioner kunna dem meddelas. Verklig moderlig vård och tillsyn utlovas. Svar till »moderlig vård» inlemnas Klarabergsgatan 54. [43]

Skriftlig undervisning i stenografi (Arends' system) erhålles af skicklig lärarinna mot insändande af 15 kronor jemte noggrann adressuppgift till Red. af Idun. [26]

Ramlösa Plantskola.

Min nya priskurant öfver rikhaltiga förråd af alla slag plantskoleartiklar är nu utkommen och tillsändes franko. Helsingborg i september 1888. [522] *N. P. Jensen.*

Metertabellkort

i plånboksformat, omfattande de 4 afdelningarne af Metersystemet, med så väl förvandlings- som prisberäknings-tabeller, hvarå äfven kan anbringas tryck af firma, affär m. m., utgifna af undertecknad, säljas med påtryckt firma etc. eller detaljpriset (5 öre) till netto kr. 20 och utan kr. 17 för 1,000 kort. Dubbla kort kr. 30 och 22; vid större parti betydlig rabatt. Order emot remissa utföres genast. Prof gratis mot porto. [4] *Eug. Forsman, Stockholm.*

Den bästa gåfva!

»Mammas älskling» Augustinus Wallenbergs

Statyett.

Lottsedlar à 1 kr. finnas att tillgå i hrr Fritzes, Grönvalls samt Tegnér och d'Aubignés boklädor.

Den bästa gåfva!

[46]

LIFRÄNTOR

beviljas fortfarande af Allmänna Lifförsäkringsbolaget i Stockholm. (G. 11280) [68]

Mölnlycke Manufaktur-Aktie-Bolag, Göteborg.

Tryckt Domestik, äkta färger, moderna mönster, **Mollskinn & Krafttyg,** **Bomulls-Korderoj,** **Victoria Klädningstyg,** allt med **tvinnad varp.**

Bolagets tillverkningar, belönade med **första priset** vid utställningen i Köpenhamn 1888,

finnas till salu i alla välsorterade väfnadsbutiker i Sverige. [25]

E. W. Tornberg
Urfabrikör
STOCKHOLM
14 Gustaf Adolfs torg 14
Prisbelönt
i Sverige och i Utlandet. [56]

Pianomagasin.

Flyglar, Pianinos, Tafflar och Orglar från in- och utländska utmärkta Fabriker till de billigaste priser. För instrumentens bestånd ansvaras. Äldre Pianos tagas i utbyte. OBS. Ständigt lager af Flyglar från Blüthner och Pianinos från G. Schwechters berömda fabriker. **GUST. PETERSSON & Komp.,** 38 Regeringsgatan 38. Flyglar, Tafflar och Pianinos från **J. G. Malmsjö.** [36]

Handarbetskurs.

(7:de undervisningsåret.) Se nr 34 af »Idun» för 1888. Sthlm, Norrlandsgatan 31, 3 tr. [54] **MAGDA KEMPE.**

Engelska Magasinet

38 Regeringsgatan 38, 1 tr. upp. Strumpor, tricotunderkläder för Damer, Herrar och Barn, randig och enfärgad Serge, Cheviot till gosskläder, Flaneller, Velveteen, Barnskor, Corsetter samt Engelska Reformliif, Tricotkostymer och Kavajer för mindre gossar. Pears Soap m. m. **Utmärkta Téer.** OBS. Endast Engelska varor af bästa kvalitet. [70]

YLLE REGIMEN.
Bästa skydd mot köld och värme
äro:
Benger's
enda äkta
Normal-Underkläder.
Prisbelönta med 6 Guldmedaljer.
Illustrerad Katalog gratis.
Fabriks-Nederlag hos: Gösta Vidinghoff,
19 Drottninggatan, Stockholm. [53]

Skrif till
K. M. Lundbergs
Bosättningsmagasin
7 Storkyrkobrinken Stockholm Storkyrkobrinken 7
och begär profver och prisuppgifter
å Hvita väfnader till underkläder, Spetsar,
Broderier, Dukyger, Handduksväfnader,
Lakanväfnader och Sängkläder. [38]

John Hultenbergs Tricotvaruhandel, Regeringsgatan 28, Stockholm. [30]

LEVERIN & C:o

61 Drottninggatan 61
3 tr. upp

få härmed rekomen-
dera sin nya,
tidsenliga

FOTOGRAFI-ATELIER

All slags
Fotografering
utföres omsorgsfullt
enligt nutidens fordringar.
Med största högaktning

LEVERIN & C:o

[27]

**E. J. ANDERSSONS
PIANOLAGER**

Försäljning och Uthyrning
Mästersamuelsgatan 26, Stockholm. [41]

Tvätt-Inrättningen

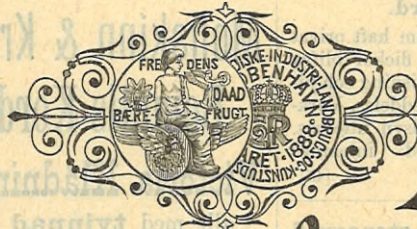
55 Nybrogatan. *Billiga priser.* Nybrogatan 55.
Obs! Tvätt utföres äfven af härvarande ordentliga tvätterkor,
nemtas och hemsändes, då adress uppgifves pr telefon 43 90
eller pr post. [37]

Utställning och Försäljning

är öppnad

40 Drottninggatan 40

af de vid 1888 års Utställning i Köpenhamn med högsta priset belönade
samt i Sverige och Utlandet

Patenterade

Svenska Stickmaskiner

Svenska Stickmaskiner

af J. E. ERIKSONS MEK. VERKST.-AKTIE-
BOLAGS TILLVERKNING
Stockholm.

Å dessa stickmaskiner kan tillverkas: gardiner, stramaljer, filter, pläder, täcken, öfverkast, dukar, mattor, möbel-
tyg, dam- och herrvästar, kalsonger, kjolar, tröjor, strumpor, damasker, vantar, mössor, öfverkläder, kappor, goss-
och flickkläder, schalar, teaterkappor samt hundratals andra artiklar, som man af ylle eller bomull behöfver i hemmet.
Maskinerna tillverkas af bästa svenska materiel, äro enkla, lättskötta och eleganta samt taga, med bord, ej större
plats än en vanlig familjesmaskin.
Köpare af stickmaskiner erhålla gratis den undervisning, som erfordras för de olika arbetenas förfärdigande.
Af förbättringarna vilja vi särskildt nämna systemet för plaggens fasonering, hvarigenom all räkning vid
stickningen borttages.
Ett rikhaltigt lager af sådana artiklar, som tillverkats på dessa stickmaskiner, är ständigt till påseende i utställ-
ningslokalen.

Agent för Stockholm och omnejd: handl. P. Persson, 40 Drottninggatan 40. [69]

Fru Sofia Eklund

förfärdigar
reformerade underkläder.
26 Biblioteksgatan 26
Stockholm. [36]

**J. G. Hammars
Lampkök.**
Stor värmeformåga.
Brinna luktfritt.
Briljant belysning.
Pris: enkla med veke
4-6 kr., extra so-
lida 7-8 kr., med
2 vekar 12 kr.
Fullkomlig beläthenhet
garanteras hvarje
köpare. [28]
J. G. HAMMAR,
30 Malmskildnadsgratan

Försäkrings-Aktiebolaget

Skandia

Stockholm

Hufvudkontor: Fredsgatan 18. [20]

Husqvarna Stålsymaskiner,

vida öfverträffande allt hvad utländska symaskiner heter,
så väl i afseende på det material, hvaraf Husqvarna-
maskinerna äro tillverkade, som ock beträffande deras
arbete och justering.

Stickmaskiner

samt Symaskin- och Stickmaskintillbehör hos

Carl A. Hanner,

N:r 10 Gustaf Adolfs torg N:r 10. [57]

Alla fördelar framför andra sorter!

Allmänt erkänt bästa

Snörlif "La Gracieuse",

såväl i höga som låga former, finnes endast att erhålla hos

Henrik Labatt,

Kongl. Hofleverantör,

27 Drottninggatan 27

Stockholm.

Obs. Tillsändes, om lifvidden uppgifves i centimeter eller
decimaltum. [71]

Allmänna Lifförsäkringsbolaget,

Stockholm, Kungsträdgårdsgatan 2 C, 1 tr.
Tryggande fonderadt på matematisk grund. Försäkrings-
tagarne varda meddelegare i bolaget och hela dess vinst.
(G. 17599) [55]

SUCHARD.

17 Guld- och Silfvermedaljer.

Suchard's Chocolat.

Erkänd utmärkt kvalitet.

Samtliga Suchard's Chocolader äro
garanterade ren Cacao och socker utan
tillsats.

Suchard's Praliner, Gianduja,
Capsules, Noisettes, Nougatines
och andra dessertchocolader rekom-
menderas.

Suchard's Cacaopulver,
Cacao Soluble, ett rent lösligt pul-
ver i bleckburkar på $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ och $\frac{1}{8}$ kilo,
är drygt, välsmakande och närande.
Af Suchard's Cacaopulver får man
100 koppar på $\frac{1}{2}$ kilo. [21]

Fabriksmärke.

SUCHARD.

Obs! Profver sändas på begäran

Möbeltyger.
Bostrom & Bostrom

Stockholm, 18 Drottninggatan 18.
Obs. Billigaste priser. [39]